

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Thomæ A Kempis Can. Reg. S. Augustini. De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Augustæ Vindel., 1772

Caput XVIII. Quod temporales miseræ, exemplo Christi, æquanimiter sunt
ferendæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45780](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45780)

Ita libenter debes esse inops, & pauper, sicut plenus, & dives.

3. Domine, libenter patiar pro te, quidquid volueris venire super me.

Indifferenter volo de manu tua bonum & malum, dulce & amarum, lætum & triste suscipere, & pro omnibus mihi contingentibus gratias agere.

Custodi me ab omni peccato, Et non timebo mortem, nec infernum.

Dummodo in æternum me non projicias, nec deleas de libro vitæ; non mihi nocebit, quidquid venerit tribulationis super me.

C A P U T XVIII.

Quod temporales miseriæ, exemplo Christi, æquanimitèr sunt ferendæ.

1. **F**ili, ego descendi de cœlo pro tua salute: suscepi tuas miseras non necessitate, sed charitate trahente: ut patientiam disceres, & temporales miseras non indignanter terres.

L 2

Nam

Nam ab hora ortus mei, usque ad exitum in Cruce, non defuit mihi tolerantia doloris.

Defectum rerum temporalium magnum habui: multas querimoniae de me frequenter audiui: confusiones, & opprobria benigne sustinui: pro beneficiis ingratitude recepi, pro miraculis blasphemias, pro doctrina reprehensiones.

2. Domine, quia tu patiens fuisti in vita tua, in hoc maxime, impledo præceptum Patris tui; dignum est, ut ego miserrimus peccator secundum voluntatem tuam patienter me sustineam: & donec ipse volueris, onus corruptibilis vitæ, pro salute mea portem.

Nam etsi onerosa sentitur præfata vita, facta est tamen jam per gratiam tuam valde meritoria, atque exemplo tuo, & Sanctorum tuorum vestigiis infirmis tolerabilior, & cherior.

Sed & multo magis consolatoria,

quam

quam olim in Lege veteri fuerat, cum porta cæli clausa persisteret: & obscurior etiam via ad cœlum videbatur, quando tam pauci regnum cœlorum quærere curabant.

Sed neque qui tunc iusti erant, & salvandi, ante Passionem tuam, & sacræ mortis debitum cœleste regnum poterant introire.

3. O quantas tibi gratias teneor referre, quod viam rectam, & bonam dignatus es mihi, & cunctis fidelibus, ad æternum regnum tuum ostendere:

Nam vita tua, via nostra: & per sanctam patientiam ambulamus ad te, qui es corona nostra.

Nisi tu nos præcessisses, & docuisses, quis sequi curaret;

Heu, quanti longe, retroque manerent, nisi tua præclara exempla inspicerent.

Ecce, adhuc tepescimus auditis tot signis tuis, & doctrinis: quid fieret,

fieret, si tantum lumen ad sequendum te non haberemus?

CAPUT XIX.

De tolerantia injuriarum, & quis verus patiens probetur.

I. **Q**uid est, quod loqueris, fili? Cessa conqueri, considera mea, & aliorum Sanctorum passiones. Nondum usque ad sanguinem resististi.

Parum est, quod tu pateris, in comparatione eorum, qui tam multa passi sunt, tam fortiter tentati, tam graviter tribulati, tam multipliciter probati, & exercitati.

Oportet te igitur aliorum graviora ad mentem reducere, ut levius feras tua minima.

Et si tibi minima non videntur, vide, ne & hoc tua faciat impatientia.

Sive tamen parva, sive magna sint, stude cuncta patienter sufferre.

2. Quanto melius ad patiendum te disponis, tanto sapientius agis, &